

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobců: a) N. I.
 státní příslušností Ukrajina
 b) nezl. Y. S.
 státní příslušností Ukrajina
 oba bytem P.
 oba zastoupeni JUDr. Athanassiossem Pantazopoulosem, advokátem
 sídlem Slavíkova 19, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**
 sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 2. 2017 č.j.: OAM-370/ZA-ZA14-ZA02-PD1-2014

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci se podanou žalobou domáhali zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž nebyla žalobkyni a jejímu nezletilému synovi podle § 53a odst. 4 zákona č. 325/1999 Sb. (dále též „zákon o azylu“) prodloužena doplňková ochrana.
2. Žalobci v žalobě namítali, že je třeba brát v úvahu všechny okolnosti rodinné, osobní, zejména věk a zdravotní stav, a vše v kontextu. Žalobci podali žádost o udělení azylu a

doplňkové ochrany na území České republiky z důvodu reálné obavy o své zdraví a život. Na Ukrajině žili v oblasti sousedící s problematickými oblastmi, kde se bojuje, konkrétně v Povltavské oblasti ve městě Pyrjatyn (Pyrjatin, Pirjatin). Zprávy různých lidskoprávních organizací podle žalobců naznačují, že není možné s jistotou říci, že boje již pokračovat nebudou. Příměří je na některých místech neustále porušováno, jsou mařeny humanitární snahy, lidé jsou zatýkáni a mučeni apod. Žalobkyně a) je v kontaktu se svými sourozenci, kteří uvádějí, že v dané oblasti klid není, naopak jsou bez problémů dostupné zbraně, hranice jsou hlídané vojenskou technikou a stále zde umírají lidé.

3. Žalobkyně a) doložila správnímu orgánu, že nezl. žalobce b) je velmi často nemocen, je sledován odbornými lékaři z oboru alergologie, imunologie, neurologie a ORL, užívá pravidelně léky proti dušnosti a k léčbě alergií a astmatu. Žalobci namítají absenci zpráv o stavu, úrovni a dostupnosti zdravotní péče v oblasti původního bydliště žalobců. Dle jejich názoru pak vyvstává otázka, zda se nezl. žalobce b) dostane potřebných léků, které denně užívá tak, aby nedošlo ke zhoršení jeho zdravotního stavu nebo v krajním případě k fatálním následkům nedostatku léků. Zda jsou k dispozici potřební odborní lékaři a pracoviště, která budou i nadále sledovat vývoj zdravotního stavu a léčby nezl. žalobce b).
4. Nezletilý žalobce b) navštěvuje Základní školu Ch., P., integroval se bez problémů do české společnosti, ve škole dosahuje dobrých výsledků. Žalobci namítají absenci zprávy o stavu a dostupnosti vzdělání v dané oblasti, ze které pocházejí, tedy zda fungují místní školy, zda je bezpečné tam chodit a zda je zachována úroveň vzdělání.
5. Hlavním důvodem žádosti o prodloužení doplňkové ochrany je podle žalobců strach o zdraví a život nezletilého dítěte vzhledem k nestabilní situaci na Ukrajině. Poukázali na Úmluvu o právech dítěte, Listinu základních práv a svobod, Listinu základních práv Evropské unie, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU a 2013/32/EU, směrnici Rady 2005/85/ES, na čl. 3 a 8 Evropské úmluvy o ochraně základních práv a svobod a na dodržování zásady non-refoulement.
6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě popřel oprávněnost námitek a současně s nimi nesouhlasil. Odkázal na obsah správního spisu, zejména pak na žádost o prodloužení doplňkové ochrany, protokol o pohovoru a v neposlední řadě na napadené rozhodnutí. Vyjádřil se k jednotlivým námitkám. Co se týče zdravotního stavu nezletilého, měl za to, že žádný z uvedených zdravotních problémů nezletilého žalobce b), jak vyplývá i ze zdravotních zpráv, není takového charakteru, aby bylo možné hovořit o závažné chorobě, v jejíž souvislosti by byl nezletilý žalobce b) v bezprostředním ohrožení života nebo vážného poškození zdraví. Uzavřel s tím, že má za to, že se při posuzování žádosti žalobců o prodloužení doplňkové ochrany nedopustil žádné nezákonnosti. Napadené rozhodnutí bylo podle jeho názoru vydáno v souladu se zákonem o azylu a správním řádem a to na základě dostatečných a řádným způsobem opatřených podkladů. Navrhl žalobu jako nedůvodnou v plném rozsahu zamítnout.
7. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí ve smyslu ust. § 75 odst. 2 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) v rozsahu žalobních bodů, jimiž je vázán a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Při jednání konaném dne 22. 10. 2018 účastníci řízení setrvali na svých právních názorech a procesních stanoviscích. Právním zástupcem žalobců pak byla soudu předložena lékařská zpráva MUDr. M. T. ze dne 26. 9. 2018 týkající se žalobce b), kde je uvedeno mimo jiné „Indikován k plastice předkožky v CA na týden od 5. 11. 2018“ spolu s informací k přijetí na lůžko, potvrzení psychologů N. S. o pokračování psychologické práce s J. S. ze dne 12.

1. 2018, lékařská zpráva Fakultní nemocnice Královské Vinohrady, ORL vyšetření ze dne 14. 3. 2016, lékařská zpráva MUDr. D. K. adresovaná MUDr. H. P.-R. týkající se žalobce b) /CT mozku/, zpráva Fakultní nemocnice Královské Vinohrady ze dne 13. 3. 2018 o ambulantním vyšetření žalobkyně a), článek týkající se nedoslýchavosti u dětí a potvrzení Základní školy a mateřské školy Ch., P. o tom, že žalobce b) navštěvuje třídu 5. B.
9. Pokud jde o věc samotnou správní spis obsahuje tyto podstatné dokumenty: žádost o prodloužení doplňkové ochrany na území České republiky ze dne 29. 9. 2016, protokol o pohovoru k žádosti o prodloužení doplňkové ochrany ze dne 8. 11. 2016, informace MZV ČR č.j. 103518/2016-LPTP ze dne 3. 6. 2016 a č.j. 107288/2016-LPTP ze dne 25. 7. 2016, informace OAMP „Bezpečnostní a politická situace na Ukrajině s přihlédnutím ke konfliktu na východě země ze dne 9. 9. 2016 a „Ukrajina: situace v zemi“ ze dne 24. 11. 2016, Výroční zprávu Human Rights Watch 2016 - Ukrajina ze dne 27. 1. 2016, Výroční zprávu Freedom House 2016 – Ukrajina ze dne 27. 1. 2016, zprávy Úřadu vysokého komisaře OSN o stavu lidských práv na Ukrajině za období od 16. 8. do 15. 11. 2016 a v neposlední řadě žalobou napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 2. 2017 č.j: OAM-370/ZA-ZA14-ZA02-PD1-2014. Ve správním spise se rovněž nachází rozhodnutí žalovaného ve věci mezinárodní ochrany ze dne 20. 11. 2014 č.j.: OAM-370/ZA-ZA14-ZA14-2014, jímž mimo jiné byla žalobcům udělena podle § 14a zákona o azylu doplňková ochrana na dobu 24 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.
10. Rozhodnutím žalovaného ze dne 20. 11. 2014 č.j. OAM-370/ZA-ZA14-ZA14-2014 byla žalobcům udělena doplňková ochrana ve smyslu § 14a zákona o azylu na dobu 24 měsíců. V odůvodnění pak žalovaný mimo jiné konstatoval, že posoudil individuální situaci žalobců, kteří žili ve městě Pyrjatyn v Povltavské oblasti, přičemž současně aktuálně nemá možnost si žalobkyně a) zajistit dlouhodobější zázemí v jiné části Ukrajiny, neboť všichni její nejbližší příbuzní žijí také v Pyrjatynu. V případě návratu žalobců do východní oblasti Ukrajiny, konkrétně místa dřívějšího trvalého bydliště města Pyrjatyn, kde žalobkyně a) bydlela s matkou a sestrami, v jehož blízkosti v současnosti dochází k eskalaci střetů ukrajinských vládních vojsk, Národní gardy a uskupení separatistů, tak žalovaný nemůže zcela vyloučit závažné problémy, jejichž dopad na život žalobců není schopen předvídat. Žalovaný tedy dospěl k závěru, že v případě návratu žalobců do vlasti nelze vyloučit její přímé a bezprostřední nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 1, 2 písm. b) zákona o azylu.
11. V žádosti o prodloužení doplňkové ochrany ze dne 29. 9. 2016 žalobkyně a) uvedla, že situace v Ukrajině od roku 2014 se nezměnila, spíš se stala horší. Zase obě strany začaly používat tanky a dělostřelectvo, které zakazují minské dohody. Denně umírají civilisté. Po amnestii Šavčenkové byly propuštěny stovky zločinců a vrahů. Zbraně ze zóny ATO, které se dováží, zvýšily počty těžkých zločinů. U hranic Ukrajiny se stále zvyšuje počet ruských vojáků. V průběhu pohovoru dne 8. 11. 2016 pak žalobkyně a) mimo jiné uvedla, že se situace na Ukrajině zhoršila a to ve všech městech. Je tam hodně zbraní, které jsou dostupné pro všechny. Podle žalobkyně se situace nebude zlepšovat, spíše se vyostřuje. Nemohla by bydlet v klidu ve svém městě (Pyrjatyn), bála by se. Matka jí zemřela, už tam nic nemá. Na Ukrajině v Pyrjatynu žijí její dvě sestry a bratr. Se sestrami je v kontaktu, ani jedna nemá děti a rodinu, a proto se méně bojí. Neví, zda by mohla u sester žít, jak by ji přijaly, když požádala o azyl. Žalobkyně se bojí o život svého dítěte, o jeho bezpečí. Lidé jsou zlí, je tam výbušná situace. Kdyby se vrátili, byli by považováni za vlastizrádce, když požádali o azyl. Informace o situaci na Ukrajině má od sestry. Žalobkyně je svobodnou

matkou, krom syna v České republice nikoho nemá. Žijí v podnájmu v dvoupokojovém bytě. Do práce nechodí, protože syn byl první rok hodně nemocný, trpí astmatickou alergií. Syn navštěvuje třetí třídu. Oba chtějí zůstat v České republice.

12. Soud posoudil předmětnou věc takto:

13. Podle § 53a odst. 4 zákona o azylu *osoba požívající doplňkové ochrany je oprávněna požádat o prodloužení doby, na kterou je doplňková ochrana udělena. Tuto žádost musí osoba požívající doplňkové ochrany podat nejpozději 30 dnů před uplynutím doby, na níž je jí doplňková ochrana udělena. Pokud podání žádosti o prodloužení doplňkové ochrany ve stanovené lhůtě zabrání důvody na vůli osoby požívající doplňkové ochrany nezávislé, je oprávněna tuto žádost podat do 3 pracovních dnů po odpadnutí těchto důvodů. Ministerstvo prodlouží dobu, po kterou je udělena doplňková ochrana, v případě, že osobě požívající doplňkové ochrany i nadále hrozí vážná újma (§ 14a) a nenastanou-li důvody pro její odejmutí (§ 17a). Doplňková ochrana se prodlouží nejméně o 2 roky; je-li důvodné nebezpečí, že by osoba požívající doplňkové ochrany mohla závažným způsobem narušit veřejný pořádek nebo ho již narušuje, prodlouží se doplňková ochrana o 1 rok. Při prodlužování doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny se postupuje obdobně.*

14. Pokud jde o žalobci namítanou nepříznivou situaci v zemi původu, soud uvádí, že žalobci pochází z města Pyryjatyn v Poltavské oblasti. Lze se ztotožnit s žalovaným, který na s. 3 napadeného rozhodnutí uvedl, že tato oblast je pod kontrolou ukrajinské vlády a dle dostupných informací v ní od února 2014 nedocházelo k žádným bezpečnostním incidentům; pro ilustraci žalovaný dodal, že Pyryjatyn se nachází zhruba 450 km od sporných území v částech Luhanské a Doněcké oblasti; vzhledem ke skutečnosti, že konflikt na východě Ukrajiny lze dlouhodobě považovat za „zamrzlý“ (tj. ani jedna ze stran nezískává či neztrácí významné části území), nelze mít oprávněně za to, že by město Pyryjatyn mělo být v dohledné době tímto konfliktem jakkoliv ohroženo.

15. Městský soud v Praze se s tímto závěrem žalovaného ztotožňuje a současně poukazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se konfliktu na Ukrajině, srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 7. 2018 č.j. 6 Azs 46/2018-34: *„Nejvyšší správní soud již opakovaně vyslovil, že situace na Ukrajině není tak závažná, že by byly ohroženy všechny osoby na jejím území, resp. osoby v jiných oblastech než Luhanské a Doněcké. Nejedná o tzv. totální konflikt, jenž by dosahoval takové intenzity, že by byl každý civilista z důvodu své přítomnosti na území Ukrajiny vystaven reálnému nebezpečí vážné újmy. Jedná se o konflikt izolovaný pouze ve východní části Ukrajiny, jehož intenzita i v dotčených oblastech výrazně klesá (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2016, č. j. 6 Azs 267/2015 – 23, ze dne 18. 9. 2015, č. j. 2 Azs 194/2015 – 28, ze dne 22. 7. 2015, č. j. 2 Azs 160/2015 – 43, ze dne 19. 5. 2016, č. j. 5 Azs 220/2015 – 35, či ze dne 8. 6. 2016, č. j. 2 Azs 118/2016 – 36).“*

16. K situaci v Poltavské oblasti, kde před odchodem ze země původu bydleli žalobci, pak lze odkázat na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 8. 12. 2017 č.j. 50 Az 1/2017-75, kde je uvedeno, že Poltavská oblast nebyla dosud nepokoji na východě Ukrajiny významně zasažena, resp. nic nenasvědčuje tomu, že by v případě návratu mohli být žalobci jako civilisté vystaveni reálnému nebezpečí vážné újmy v důsledku nestabilní situace v Doněcké a Luhanské oblasti, popř. na Krymu. Skutečnost, že bezpečnostní situace v Poltavské oblasti je poklidná, pak vyplývá kupříkladu i

z rozsudků Krajského soudu v Praze ze dne 24. 7. 2017 č.j. 44 A 25/2017-22 (kasační stížnost proti tomuto rozsudku byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2018 č.j. 2 Azs 289/2017-31) nebo ze dne 7. 2. 2018 č.j. 44 A 44/2017-26. Závěry odkazovaných rozsudků správních soudů jsou dle závěru Městského soudu v Praze plně použitelné i v nyní posuzované věci, protože tato žalobní námitka není důvodná. Na těchto závěrech nemění nic ani skutečnost, že žalobce a) je nezletilým dítětem; vzhledem ke značné vzdálenosti mezi bydlištěm žalobců v zemi původu a místem konfliktu je tato okolnost v posuzovaném případě bezpředmětná.

17. Co se týče námitek žalobců týkajících se zdravotního stavu nezletilého žalobce b), žalovaný na s. 4 napadeného rozhodnutí uvedl, že z doložených zpráv vyplývá, že žalobce b) opakovaně trpí infekcemi dolních a horních cest dýchacích a dle výpovědi žalobkyně a) její syn trpí astmatickou alergií; v březnu 2017 by měl podstoupit vyšetření na neurologii z důvodů bolestí hlavy a špatného spánku; vyšetřen byl také na oftalmologii kvůli potížím se zrakem. Žalovaný konstatoval, že žádný z uvedených zdravotních problémů není takového charakteru, aby o něm bylo možno hovořit jako o závažné chorobě, naopak se jedná o poměrně běžná onemocnění; správní orgán zdůraznil, že z doložených zdravotních zpráv a výpovědí žalobkyně a) nevyplývá, že by byl její nezletilý syn v souvislosti s těmito chorobami v bezprostředním ohrožení života nebo vážného poškození zdraví, případně že by byl hospitalizován; léčí se pouze ambulantně. Podle žalovaného uvedené zdravotní potíže nejsou takového charakteru, aby znemožňovaly léčbu žalobce b) v jeho vlasti, a tedy nejsou důvodem k prodloužení doplňkové ochrany jmenovaným.
18. Městský soud v Praze se s tímto odůvodněním rozhodnutí žalovaného ztotožňuje. K tomu lze odkázat na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2017 č.j. 4 Azs 22/2017-43: *„S ohledem na výše uvedené skutečnosti má Nejvyšší správní soud za to, že stěžovatelka má sice psychické problémy, které však nejsou natolik vážné, aby vyžadovaly její hospitalizaci v psychiatrickém zařízení, a znemožnily tak stěžovateli se o sebe postarat a žít v podstatě běžný život s určitými omezeními pramenícími z jejího zdravotního postižení (nutnost podstupovat léčbu a nevystavovat se pokud možno stresujícím situacím).“* V posuzovaném případě se sice jednalo o zdravotní potíže jiného typu (infekce horních cest dýchacích, astmatická alergie, bolesti hlavy, špatný spánek, potíže se zrakem a dle zpráv přiložených k žalobě i potíže se sluchem), zdravotní stav žalobce b) však zjevně není natolik závažný, aby vyžadoval jeho hospitalizaci či že by vylučoval nebo zcela zásadním způsobem komplikoval zapojení žalobce b) do běžného života. Stav žalobce b) dle závěru soudu nepostačuje k naplnění neurčitěho právního pojmu „případ zvláštního zřetele hodný“ ve smyslu § 14 zákona o azylu, přičemž tento nezakládá ani důvod prodloužení doplňkové ochrany.
19. Žalobci v žalobě namítali, že se žalovaný nezabýval dostupností lékařské péče na Ukrajině. Lze připustit, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí touto otázkou skutečně nezabýval. S ohledem na skutečnost, že žalobkyně a) při pohovoru k žádosti o prodloužení doplňkové ochrany, jakož ani jindy v průběhu správního řízení nepřednesla žádnou pochybnost o dostupnosti zdravotní péče pro jejího nezletilého syna na Ukrajině (pouze k dotazům žalovaného popsala jeho zdravotní stav a to, kam s ním chodí na lékařské prohlídky), však zdejší soud tuto žalobní námitku považuje za zjevně nedůvodnou, resp. účelovou. Soud navíc podotýká, že mu je z vlastní činnosti známo, že i v rámci Ukrajiny

existují zdravotnická zařízení, která by byla případně schopna lékařskou péčí žalobci b) poskytnout (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 19. 12. 2016 č.j. 33 Az 1/2016-41), a to včetně potřebných léků. Ani z lékařských zpráv, které byly připojeny k žalobě a z lékařských zpráv předložených při jednání, soud nezjistil, že by zdravotní stav žalobců byl takového rázu, že by jim znemožňoval jejich případné vycestování nebo léčbu ve vlasti, a proto předestřené zdravotní potíže nejsou důvodem prodloužení doplňkové ochrany žalobcům.

20. Nedůvodné jsou rovněž námitky žalobců týkající se integrace a vzdělání žalobce b). Skutečnost, že žalobce b) navštěvuje v Praze školu, dle žalobců se integroval bez problémů do české společnosti, ve škole dosahuje dobrých výsledků, zlepšuje se v českém jazyce a zvykl si na dané prostředí a spolužáky, je podle závěru soudu nerozhodná pro posouzení skutečnosti, zda doplňková ochrana žalobcům měla být prodloužena, nebo nikoliv [proto soud ani jako důkaz neprováděl vysvědčení žalobce b), jež byla přiložena k žalobě]. Městský soud v Praze připomíná, že účelem institutu mezinárodní (tedy ani doplňkové) ochrany není nahrazovat cizincům pobytová oprávnění vydávaná v režimu zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky. Skutečnosti uvedené žalobci tak mohou mít jistou relevanci ve vztahu k udělení případného pobytového oprávnění, nikoliv však ve vztahu k posouzení důvodnosti neprodloužení jejich doplňkové ochrany. Soud přesto podotýká, že se shoduje s žalovaným, který v napadeném rozhodnutí ze dne 14. 2. 2017 uvedl, že žalobci b) bude v roce 2017 10 let a do České republiky přijel v srpnu 2014, většinu svého dosavadního života tedy strávil na Ukrajině; vzhledem k jeho věku nelze očekávat, že by měl mít se zpětnou integrací a případně oživením ruštiny či ukrajinštiny jakékoliv větší potíže, totéž se týká obnovení sociálních a kulturních vazeb v zemi původu. Tyto logické a srozumitelné závěry žalovaného ostatně žádným relevantním způsobem nezpochybnili ani žalobci ve své žalobě.

21. Žalobci dále namítali, že nedostatky napadeného rozhodnutí shledávají v absenci zprávy o stavu a dostupnosti vzdělání v dané oblasti ve vztahu k žalobci b). Soud k tomu uvádí, že sama žalobkyně a) při pohovoru k žádosti o prodloužení doplňkové ochrany žalovanému nezpochybnila skutečnost, že by žalobce b) mohl docházet do školy na Ukrajině (na otázku: „Nemohl by docházet do školy na Ukrajině?“ odpověděla „Nevím, možná ano. Ale měl by ve škole problémy, když se tady už naučil jazyk.“). Žalovaný proto nepochybil, jestliže se výslovně nezabýval otázkou, zda a jak by žalobce na Ukrajině mohl vykonávat svoji školní docházku. Tato žalobní námitka je tak zjevně nedůvodná. Soud dodává, že je obecně známou skutečností, že přinejmenším základní školství na Ukrajině i v současné době funguje bez zásadnějších problémů. Opačný závěr neprokázali (a ani relevantně netvrdili) ani žalobci. Soud proto shledal i tento žalobní bod neopodstatněným.

22. Na uvedených závěrech Městského soudu v Praze nemění ničeho ani obsáhlé citace žalobců z Úmluvy o právech dítěte, Listiny základních práv a svobod, Listiny základních práv Evropské unie, směrnic Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU a 2013/32/EU, jakož ani žalobci odkazované čl. 3 a 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, Úmluva o právním postavení uprchlíků, směrnice 2005/85/ES či zásada *non-refoulement*. Zdejší soud nezpochybňuje platnost těchto zásad a právních předpisů, avšak ze shora uvedených důvodů uzavřel, že v nyní projednávaném případě nedošlo k jejich porušení.

23. Ze všech shora uvedených důvodů neshledal soud žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
24. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci ve věci úspěch neměli, proto jim náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 22. října 2018

JUDr. Marcela Rousková
Samosoudkyně, v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje: N.